

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 6 DE SETEMBRE DE 2019 | Número 49

PÀG. 3 | JORDI LLISTERRI

L'aconfessionalitat i el prior
de la Capella de Sant Jordi

PÀG. 8 | EDUARD IBÁÑEZ

El fet religiós a la televisió
pública catalana

PÀG. 11 | MARIA GUARCH

Gent de bona fe

PÀG. 16 | SANT JOAN DE DÉU

Escolàstics, present i futur
de l'orde hospitalari

PÀG. 18 | TEMPORERS DE LLEIDA

Quan l'Església és casa

PÀG. 20 | MONTSERRAT

Conclusions de la comissió d'abusos

**El salesià de Catalunya
Cristóbal López, nou cardenal | PÀG. 13**

PÒRTIC

No deixa de ser curiós que en aquest moment el conclave, avui amb 128 cardenals, en tingui tres que parlen català i cap d'ells hagi nascut a Catalunya. El mallorquí Ladaria, l'aragonès de La Franja Omella, i el salesià Cristóbal López, nascut a Almeria però criat a Badalona. Aquesta és l'anècdota. El més rellevant és que per primera vegada, sis anys després de la seva elecció, els cardenals elegits pel papa Francesc ja són majoria: 67. I d'entre els que no hi ha dubte del seu perfil franciscà, un és clarament el nou cardenal salesià.

SUMARI

3 Panoràmica

L'aconfessionalitat i el prior de la Capella de Sant Jordi, per Jordi Llisterrí
El fet religiós a la televisió pública catalana, per Eduard Ibáñez
Gent de bona fe, per Maria Guarch

13-27 Actualitat

El salesià de Catalunya Cristóbal López, nou cardenal
Cardenal Cristóbal López: "El meu títol de més categoria és ser Fill de Déu"
Escolàstics de Sant Joan de Déu, present i futur de l'orde hospitalari
Quan l'Església és casa pels temporers de Lleida
Montserrat publica amb total transparència les conclusions de la comissió d'abusos
El Vaticà prohibeix exercir el sacerdoci a l'exrector de Vilobí d'Onyar
El cardenal Joan Josep Omella prova la seva innocència

28 Recull de premsa | El Papa a Moçambic - Joves de minories religioses - Afectats pel Concordat

29 Agenda | Missa de l'Onze de Setembre - La Nit de les Religions - Sínode per l'esperança a Vic

30 La setmana a les xarxes

L'aconfessionalitat i el prior de la Capella de Sant Jordi

JORDI LLISTERRI I BOIX
A LAETO ANIMO

Ja em perdonaran que m'allargui amb l'interessant tema de la Capella de Sant Jordi del Palau de la Generalitat. Malauradament, no he pogut trobar una explicació tan detallada sobre la figura del prior de la Capella de Sant Jordi com de la història del recinte. Seria interessant que se'n fes una monografia o desterrar-ne alguna ja feta que no he localitzat.

És de suposar que entre els segles XIV i XVII, mentre la Diputació del General estava formada per tres braços, el sector eclesiàstic ja s'ocupava dels afers religiosos. Tot i que la dignitat de la capella era reclamada i preocupava a tots

els diputats. En època contemporània, sobre la figura del prior consta que el 1922 el Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya de **Puig i Cadafalch** va reconèixer la figura del prior (beneficiat) de la capella de Sant Jordi. Llavors va ser nomenat el capellà de Barcelona, originari de Cardona, **Antoni Berenguer i Sala**, que va ostentar la responsabilitat fins a la seva mort el 1955.

Berenguer va ser un dels confidents del cardenal **Vidal i Barraquer** i representant dels sectors eclesiàstics catalanistes il·lustrats. Segurament això va facilitar que durant la II República man-

tingués aquesta dedicació al Palau de Generalitat. El president Macià va respectar la seva figura i Berenguer va ser una de les poques persones que el va **acompanyar** en la seva agonia el Nadal de 1933. Berenguer, complint la voluntat de la família, va administrar a Macià els sagraments catòlics. El bisbe de Barcelona, Irurita, va tenir molt interès en què no es visualitzés públicament aquesta dimensió de **Macià**, perquè transmetia una imatge de respecte a la religió des de la República. Les autoritats republicanes tampoc en van parlar gaire perquè trencava els seus esquemes revolucionaris. En canvi, des de Tarragona, Vidal i Barraquer va acompanyar la família i va estar pendent de la salut del president. Finalment, el 1936 Berenguer i Barraquer van acabar a l'exili mentre a Catalunya eren assassinats 2.441 capellans, religiosos i religioses. Un terç del clergat català.

Ja durant el franquisme, el 1956 el capellà i filòsof **Ramon Roquer i Vilarrassa** era nomenat Prior de la Reial Capella de Sant Jordi del Palau Provincial pel president de la Diputació de Barcelona. Un personatge més controvertit políticament que Berenguer i amb bones **relacions** amb els poders franquistes catalans. En una situació oposada

a Berenguer, és conegut que Roquer va ser una de les persones que va voler **dissuadir** al doctor **Carles Cardó** de publicar la *Història Espiritual de les Espanyes*. El llibre evidenciava les dues tradicions de l'Església peninsular, amb Toledo i Tarragona com a pols històrics oposats, i la inconveniència del suport cec que la tradició toledana va donar al franquisme. Tot i això, Roquer representava també els sectors que van intentar exercir el catalanisme dins del règim sense incomodar el règim. Havien quedat lògicament marcats quan el 1936 es van exiliar per salvar la vida i van veure morir tants companys seus i cremar les esglésies. Alhora, Roquer va ser un intel·lectual reconegut (no era un fatxa) i divulgador de l'Evangelí a través de les seves col·laboracions setmanals a *La Vanguardia*. Roquer és clarament una mostra de les diverses cares i de l'evolució que va tenir l'Església durant el franquisme.

Quan el president **Josep Tarradellas** va ser restituit, l'octubre de 1977, Roquer ja estava molt malalt i no podia exercir les seves funcions. Però Tarradellas volia que quan entrés al Palau de la Generalitat hi hagués la capella oberta, els ciris encesos i el prior a la porta. Amb el vistiplau de mossèn Roquer, des Saint-Martin-le-Beau va

ser nomenat **Joan Evangelista Jarque**, canonge de la Catedral de Barcelona, com a prior de la Capella de Sant Jordi.

Jarque ha estat prior durant 42 anys. Va mantenir una bona relació personal amb els presidents Tarradellas i **Pujol**. Els unien diversos trets generacionals. Durant l'època del tripartit, la seva figura va quedar més **desdibuixada**, però va continuar encarregant-se de l'activitat litúrgica de la capella, singularment la missa i benedicció de roses del dia de Sant Jordi. Amb el govern del president **Artur Mas**, es va reconèixer formalment la figura del prior com un nomenament "lligat a la història i tradicions catalanes" i que cal conservar "per fidelitat i lleialtat als nostres orígens".

Jarque també representa una generació de capellans que a més de les misses (o més ben dit, també a través de les misses) es van dedicar a recuperar el país. És un home de comunicació i d'acció. Obert a Europa, es va doctorar a Friburg, va ser consiliari dels Minyons Escoltes i del Moviment Internacional d'Estudiants Catòlics, secretari de la Unió Catòlica Internacional de Periodistes... El 1978 va ser un dels fundadors

de *Catalunya Cristiana*, setmanari informatiu catòlic de referència a Catalunya, inspirat en el seu moment amb la respectada premsa catòlica francesa. En l'àmbit comunicatiu va sintonitzar plenament amb el bisbe Joan Carrera, el bisbe més obert als mitjans de comunicació que hem tingut els darrers anys.

Jarque té ara 92 anys. Tot i la memòria clara, les cames li han obligat a desitjar un relleu que ha vist amb satisfacció. Era l'únic nomenament vigent del president Tarradellas.

L'1 d'agost va tenir lloc el relleu del prior de la capella de Sant Jordi. El president Quim Torra va nomenar el canonge i rector de la Sagrada Família Josep Maria Turull. Una decisió que hauria pogut passar sense pena ni glòria en l'àmbit polític per la poca transcendència que té. De fet, des de la restauració de la Generalitat no havia estat un càrrec que hagués preocupat a gaire gent. Excepte algunes de les persones vinculades a Palau, pocs sabien de la seva existència.

Doncs aquest nomenament ja ha rebut per diversos costats. Primer a les xarxes socials que es va omplir de piulades tronades que sem-

blaven escrites per Lerroux, el qui arengava a "alzad el velo de las novicias y elevadlas a la categoría de madres". Tot es pot discutir i valorar, però hi ha hagut reaccions que no deixen de tenir tocs lerrouxistes.

En ple mes d'agost, el PSC va presentar una "Proposta de resolució sobre el caràcter aconfessional de les institucions de la Generalitat de Catalunya". Una proposta per debatre al Parlament en nom de l'aconfessional de l'Estat perquè no hi hagi "un espai de culte dins de l'edifici més representatiu de les institucions de la Generalitat de Catalunya" i dedicar la capella "a un nou ús, consistent en preservar la memòria històrica". La proposta aprofita per repetir les dades sobre religiositat a Catalunya de la Fundació Ferrer i Guàrdia que sempre obliden quina és la confessió majoritària del país i de comparar la realitat catalana amb altres societats europees. No s'entén l'obsessió d'alguns per demostrar que Catalunya ha deixat de ser catòlica. Em sembla tan absurd com voler prendre's al preu de la lletra la idea que Catalunya serà catòlica o no serà.

També al cap de pocs dies, el tema va merèixer una foto de portada a *El Mundo*. A porta-

da! Mentre que els socialistes volen aprofitar el tema per marcar discurs, *El Mundo* curiosament fa temps que ha venut el seu discurs sobre l'Església a Catalunya a l'integritat catòlica. Tot val pel seus objectius polítics, encara que les veus eclesiàstiques que recull *El Mundo* siguin tan precises i imparcials com les que parlen sobre la persecució del castellà a Catalunya.

El que és de premi és convertir-ho en portada i avalar els seus arguments posant una foto d'un jove Josep Maria Turull al costat del president Pujol. A Catalunya no hi ha cap persona major de 40 anys que hagi fet alguna cosa a la vida que no tingui una foto a menys de tres metres del president Pujol.

En aquest context, m'allargo encara amb algunes idees, que era on volia arribar. Ja em perdonaran l'extensió.

-El nomenament del Prior és més simbòlic que rellevant. Ni tan sols surt al Diari Oficial de la Generalitat. És senzillament algú a qui el president de la Generalitat encarrega la gestió d'aquest espai històric del Palau de la Generalitat quan calgui fer-hi un ofici religiós

com a lloc de culte reconegut per l'Església catòlica.

-La gestió de la Capella de Sant Jordi està en mans del Govern de la Generalitat. Encara que hi hagi un prior, les decisions sobre l'ús de l'espai no depenen de cap eclesiàstic. Si el president Torra decideix organitzar-hi una pregària interreligiosa suposo que no hi hauria cap problema. I si un dia un president decideix fer-hi una sardinada ja s'entendrà amb la direcció general de Patrimoni.

-El nomenament del prior no depèn de l'arquebisbat de Barcelona. És una decisió del president de la Generalitat, com pot decidir qui fa el dinar a la Casa dels Canonges o si se'l vol fer ell mateix. Per una capella és prou raonable que nomeni un capellà. En aquest cas, és evident que el cardenal arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**, n'estava al cas. Però perquè és un capellà de Barcelona. Si hagués estat un capellà d'un altre bisbat s'hauria consultat el seu bisbe, o si hagués estat un religiós, al seu provincial.

-El nou prior té la sort o la desgràcia de dir-se Turull com el seu cosí, **Jordi Turull**, que ja ha

passat massa temps a la presó. No entrarem aquí a descriure les inquietuds polítiques de mossèn Turull. El que està clar és que no és un talibà, ni escriu anònims a les xarxes contra l'Església catalana o espanyola, ni emet fàtues incendiàries a favor o en contra del procés. Un home prudent. A qui han fet confiança tant els cardenal **Sistach** com Omella. D'altra banda, com a exrector del Seminari de Barcelona, rector de la Basílica de la Sagrada Família i abans d'altres parròquies rellevants, i un dels canonges més actius de la catedral, és evidentment un candidat més que digne al priorat. Hauria nomenat un capellà més de consens un Govern presidit pels amics de *El Mundo*? Ni en ple franquisme la capella va estar en mans d'un requetè. En canvi, el nomenament de Turull està en continuïtat amb el perfil explicat dels capellans que han tingut aquesta responsabilitat.

-A Catalunya **hi ha** un 58% de persones que es declaren catòliques, un 10,6% que diuen pertànyer a altres confessions, i el 31,4 restant agrupa agnòstics (11% no necessàriament contraris a la pràctica religiosa) i ateus (un 16%). Els catòlics són el 85% de les persones que diuen

pertànyer a alguna confessió. Entre totes les confessions sumen el 68,6% de la població.

Entre els més joves aquesta situació canvia molt, i s'identifiquen religiosament un 49,3% dels menors de 25 anys. Però el catolicisme continua sent de llarg l'opció majoritària: un 34,3% d'aquests joves que representa el 70% dels que es declaren membres d'alguna confessió. Els joves ateus són el 24,8% i els agnòstics el 20,8%. És a dir, la diversitat religiosa sí, però no tant, ni tan creixent. I secularització potser sí, però no tant com sembla. Fixant-se només amb els joves, la meitat confessen una identificació religiosa. No és la impressió que transmet l'opinió publicada. A part del Barça i la Rosalía hi ha gaires conviccions, creences o fenòmens amb els que s'identifiquin un 35% dels joves catalans? Encara estem molt lluny de ser el país **més secularitzat** d'Europa.

Evidentment, altra cosa és la pràctica religiosa, però com molt bé va **apuntar** un dia **Joan Gómez**, tampoc es distingeix entre ateus practicants i no practicants. Per exemple, seria interessant saber la mitjana d'edat i nombre d'afiliats a Ateus de Catalunya.

-També podem oblidar-nos de tot això, del prior i convertir la capella en un museu. Canviaria alguna cosa en aquest país? Hi guanyarem alguna cosa? Serem més respectuosos així amb la diversitat de creences? Està en joc l'aconfessionalitat de les administracions públiques perquè es faci una missa al Palau de la Generalitat? O només enterrem la **història** del recinte? O ho solucionen nomenant un imam del Pati dels Tarongers i tots contents? A més, tampoc em dona la impressió que el tema que hagi ocupat l'agenda de presidència excessives hores. Prou problemes té ja el Govern.

-I una darrera pregunta: deixa de ser aconfessional un aeroport perquè hi hagi una capella, com passa a tots els països civilitzats?

-I, el que em sembla més rellevant. La política d'Afers Religiosos depèn del Govern i no del prior de la Capella de Sant Jordi. En aquest

sentit, no recordo gaire activitat legislativa o propositiva al Parlament sobre assumptes que afectin la gestió de la realitat religiosa del país. Perdó, sí que recordo que la majoria de diputats van signar un **text** contra l'arquebisbat de Barcelona per haver convidat un francès que creu que practicar l'homosexualitat és pecat. I potser alguna altra intervenció en contra algunes de les darreres polèmiques mediàtiques que han implicat l'Església catòlica.

En canvi, no sé si gaires grups parlamentaris s'ha molestat a estudiar les propostes del **Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa** (Consell on, per cert i com és raonable, hi ha proporcionalment una sobrerrepresentació de les minories religioses i d'això no se n'ha queixat mai l'Església catòlica). Aquest Consell, i no el prior, sí que és una iniciativa del Govern i sí que fa propostes que afecten a la política religiosa de les administracions públiques.

Però suposo que és més pràctic tirar del que s'ha llegit a un digital que estudiar un tema. Tampoc seria molt demanar que en aquest tema del prior els partits de govern articulin una resposta raonable.

El fet és que la majoria de partits ni tant sols tenen persones preparades per **articular** un discurs sobre aquest tema més enllà de quatre piulades contra els acords Església-Estat o la lloança a la diversitat plurimulticultural.

Aquest és el veritable problema: que els partits i les administracions facin una anàlisi rigorosa de la realitat religiosa de Catalunya i **repensin** quin és el seu paper en aquest àmbit. No el prior de la Capella de Sant Jordi.

El fet religiós a la televisió pública catalana

EDUARD IBÁÑEZ
A APUNTS ÈTICOPOLÍTICS

Sempre he considerat que la Televisió Pública de Catalunya és globalment d'una gran qualitat. Així és reconegut majoritàriament al nostre país i els alts nivells d'audiència en són una prova. Ara bé, crec que això té una clara i preocupant excepció: el tractament del fet religiós, indigne de la qualitat general d'aquesta cadena.

Una presència marginal

D'entrada, és fàcil constatar que la presència del fet religiós en els informatius i en el conjunt de la programació és realment marginal o, com a mínim, completament insuficient per a la importància sociològica de la religió en el nostre país. Segons el darrer Baròmetre de la Religiositat a Catalunya (2016), el 68% de la

població catalana s'identifica amb una confessió religiosa i almenys la meitat (50,09%) es consideren persones amb creences religioses. A més, una part significativa d'elles participa regularment en actes de culte i s'interessa pels esdeveniments i temàtiques religioses.

D'altra banda, des d'un punt de vista qualitatiu, les creences religioses no són una afició o gust qualsevol, sinó que normalment constitueixen una dimensió fonamental i decisiva de la vida dels creients. Cada cop és més clar que les religions fan una aportació social de primera magnitud, oferint sentit a la vida de moltes persones, creant i promovent valors ètics essencials, donant suport als col·lectius més vulnerables i contribuint a l'educació, a la cultura i

a la cohesió social. Els mitjans de comunicació públics ho han de reflectir de forma natural i n'han d'informar objectivament.

Malgrat tot això, el cert és que els continguts específicament religiosos en el canals de la televisió pública de Catalunya són sorprenentment escassos.

Aquesta marginalitat és ben palesa sobretot si es compara amb la presència tan important i sistemàtica d'altres continguts que, tot i tenir el seu legítim interès i audiència, diria que no compten amb una adhesió o demanda popular molt més gran, com ara (per posar exemples a l'atzar) la cuina, els bolets, els castellers, el cinema, la dansa, el motociclisme, el bàsquet o els índexs de l'IBEX37, que pràcticament cada dia visiten les pantalles (en alguns casos de manera terriblement repetitiva), per no parlar de l'omnipresència del futbol.

La informació religiosa és excepcional i irregular i no gaudeix d'espai ni secció propis en els serveis informatius (com sí que hi és per "societat", "política", "internacional", "economia", "esports", "cultura", "el temps", "anàlisi", "comar-

ques"...). Els reportatges dedicats o relacionats directament amb el fet religiós o amb la vida de les comunitats religioses són també molt rars. I si es miren programes d'entrevistes o tertúlies, s'observa que, mentre les persones dedicades a l'art, l'esport, la política, el periodisme, la ciència, la cuina o l'humor tenen una presència repetida i constant, la de responsables religiosos, teòlegs i altres persones de l'àmbit religiós, és completament excepcional (o inexistent en el cas de moltes confessions) i, curiosament, quan es dona, difícilment tracta pròpiament del fet religiós.

Certament, se'm dirà que hi ha una retransmissió d'una missa catòlica un cop al mes i que s'emeten dos programes dedicats específicament a l'actualitat religiosa cristiana, un de caràcter setmanal (catòlic) i un mensual (evangèlic). Ara bé, algú s'imagina que tota la presència de la cultura, la ciència, l'esport o el temps es reduís estrictament a un sol i aïllat programa mensual o setmanal en les hores de més baixa audiència?

Un tractament esbiaixat

Ara bé, més enllà del nivell de presència, el més preocupant és el tractament esbiaixat

que rep el fet religiós: a banda d'ignorar habitualment els grans esdeveniments religiosos, locals o internacionals (celebracions i trobades multitudinàries, grans reunions de joves, congressos teològics...), el més greu és que els continguts oferts van associats pràcticament sempre amb la polèmica, els escàndols, els comportaments maliciosos, els fets excepcionals i xocants, l'humor (un recurs sistemàtic d'aquests programes)... o bé s'ofereix sovint informació amb poc rigor, poc contrast, amb errors i carregada de connotacions negatives. El mateix passa a les sèries televisives, on la presència del fet religiós té normalment alguna connotació negativa.

En realitat, fa la impressió que darrera de la major part de notícies, reportatges, programes o telesèries existeix un missatge de fons que pretén associar el fet religiós a tota mena de realitats negatives: la superstició, la ultradreta, la xenofòbia, la violència, el terrorisme, l'homofòbia, les patologies sexuals... En particular, hom té la impressió que en alguns periodistes i guionistes existeix una voluntat deliberada de minar la credibilitat de l'Església catòlica. Per què?

Els exemples són veritablement innumera- bles. Sense anar més lluny, fixem-nos en la in- formació religiosa que es va oferir el proppas- sat diumenge 1 de setembre. El telenotícies migdia informava que el papa Francesc s'ha- via endarrerit uns minuts en la seva presència tradicional a l'Àngelus per haver quedat atra- pat una estona en un ascensor. Però ignorava incomprendiblement que aquell mateix dia s'havia fet públic que un català (el bisbe Cris- tòbal López) havia estat nomenat pel mateix Papa com a cardenal, una de les més altes res- ponsabilitats de l'Església.

Més tard, el telenotícies nit oferia sorprenent- ment, com una notícia important, informació sobre la campanya d'una associació privada contra el finançament que rep l'Església per part de l'Estat. A banda que la notícia mostra- va poc rigor, poc context i pràcticament cap veu de contrast al missatge de l'associació, el guió semblava identificar-se amb la campanya. En qualsevol cas, la pregunta és òbvia: ¿de debò que l'inici d'una campanya així d'una associa- ció civil (sigui quina sigui la seva represen- tativitat) era la notícia religiosa del dia digne del *prime time*? I aleshores ¿per què no ho és

també quan l'Església o qualsevol associació o institució religiosa engega una campanya per qualsevol tema, religió o no religió? ¿I no eren tampoc notícia cap dels múltiples esde- veniments religiosos que van tenir lloc aquell mateix cap de setmana arreu en el món, o a Catalunya mateix, que van aplegar milers de persones?

Es podrien posar molts altres exemples. Així, el passat mes de juny TV3 ignorava estranyament una notícia tan rellevant com l'anunci del no- menament d'un nou arquebisbe a Tarragona, un dels màxims responsables de l'Església a Catalunya. Però es podria parlar també d'altres exemples: donar en el telenotícies que el carde- nal arquebisbe de Barcelona va declarar com a investigat en un jutjat i després no informar en el mateix espai que ha estat exonerat i la causa s'ha arxivat; oferir màxima (i repetitiva) cober- tura informativa als casos d'abusos sexuals en institucions cristianes (de qualsevol país) i molt poc o nul·la sobre els que es produeixen en al- tres àmbits; amplificar qualsevol campanya o posicionament crític respecte l'Església; recollir de forma distorsionada o sense context les de- claracions de responsables eclesials, etc.

I encara que aquí parlo de televisió, malaura- dament a Catalunya Ràdio les coses van en la mateixa línia.

Ens trobem davant d'una situació greu. La marginació general i l'intent habitual d'associ- ar fet religió (sobretot Església Catòlica) amb elements negatius és un error i un menyspreu inacceptable a una bona part de la població.

I és que una cosa és informar dels esdeveni- ments perjudicials que es produeixen en l'àm- bit religió, com en tots els altres, informació que té innegable interès públic. Però un altra és la pretensió de marginar o desacreditar les institucions religioses, que és completament il- legítima en els mitjans de comunicació públics. El seu deure és promoure una opinió pública ben informada i lliure. Això els obliga a infor- mar amb transparència, objectivitat i professi- onalitat de tots els fenòmens socials rellevants i, per tant, a donar veu de forma normalitzada a les comunitats religioses i a no menysprear, es- tigmatitzar o ignorar la religió, un fet social amb el seu propi valor i interès.

Gent de bona fe

**MARIA GUARCH / CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA (CPL)
A EL CIM JA S'ACOSTA**

Els dubtes

Fa uns dies, el rector de la parròquia em va proposar ser **catequista**. Normalment aquestes decisions necessito meditar-les amb profunditat. Primer vaig estar una bona estona parlant amb el rector i a continuació vaig decidir parlar amb el responsable de catequesi. Tenia moltes preguntes per fer: ¿quin és el perfil dels infants?, ¿hi ha equip de catequistes?, ¿hi ha alguna programació feta?, ¿què implica ser catequista?, etc. Algunes preguntes són més importants que d'altres, però fa tant de temps que vaig fer la catequesi que em costa recordar com treballaven els diferents temes.

Però si hi ha una cosa que recordo són les meves catequistes, moltes d'elles encara ronden per la parròquia. Precisament és per aquest record que crec que tenir uns bons catequistes és molt important. I això em fa pensar: ¿realment soc jo la persona ideal?, ¿jo, que no tinc formació de res?

L'equip

Cada any he vist les dificultats que tenia l'equip de catequistes per buscar més gent i substituir els que ho anaven deixant. Per les converses

que he sentit a la feina i amb amics d'altres comunitats, aquest és un problema bastant comú. I al final, davant la dificultat de trobar algú amb formació prèvia, surt algú de bona fe que es decideix a fer de catequista de bon grat.

Com a persona que actualment es troba en aquesta situació, sé que només amb ganes i il·lusió no n'hi haurà prou per poder fer aquest servei a la comunitat. Sobretot si no sé què he de transmetre als infants, en quin moment

i com. Però el fet de saber que hi ha un equip amb els catequistes i el rector disposats a ajudar-me i formar-me, fa que em sigui més fàcil fer front a les pròpies mancances.

¿Tindran les altres persones de bona fe la mateixa sort?

El salesià de Catalunya Cristóbal López, nou cardenal

El papa **Francesc** ha **anunciat** per sorpresa aquest diumenge el nom de tretze nous cardenals. Entre ells hi ha salesià de Catalunya, **Cristóbal López Romero**, actualment

arquebisbe de la diòcesi de Rabat. El nou arquebisbe de Rabat va néixer a la província d'Almeria però de petit la família es va traslladar a Badalona on va estudiar amb els salesians.

Allà va manifestar el seu desig de ser salesià i després de la primera professió religiosa el 1968 a València, va fer la professió perpètua el 1974 a Barcelona, on també va ser ordenat sacerdot el 1979.

Tot i que bona part de la seva trajectòria ha estat a Llatinoamèrica i al Marroc, també ha estat diversos anys dedicats a les obres salesianes de Catalunya. A més de la formació a Catalunya, durant 11 anys va treballar al barri de la Verneda de Barcelona. El 2014 va ser escollit provincial de la Inspectoria Maria Auxiliadora que inclou les comunitats salesianes de Catalunya. Va tenir aquesta responsabilitat fins que el papa Francesc el va nomenar arquebisbe de Rabat fa menys de dos anys.

A més del nou cardenal salesià, Francesc també ha escollit altres religiosos. Entre ells el missioner combonià nascut a Sevilla, **Miguel Àngel Ayuso Guixot**, actual president del Pontifici Consell per al Diàleg Interreligiós. També hi ha els jesuïtes **Michael Czerny**, subsecretari de la Secció d'Immigrants de la Santa Seu, **Jean-Claude Höllerich**, arquebisbe de Luxemburg, o el caputxí de la República

Democràtica del Congo **Fridolin Ambongo**, arquebisbe de Kinshasa.

Entre els nomenaments destaca l'arquebisbe de Bolonya, **Matteo Zuppi**, consiliari i una de les ànimes de la Comunitat de Sant'Egidio. També hi ha el portuguès **José Tolentino Medonça**, actual Arxiver i Bibliotecari de la Santa Seu, conegut per les seves obres de divulgació espiritual.

Amb el nomenament de López i la resta de nous cardenals, el papa reforça la universalitat del col·legi cardenalici i el seu coneixement de les "perifèries". En el cas de López, és especialment rellevant el doble coneixement del món islàmic i de l'església popular de Llatinoamèrica. D'altra banda, amb **Joan Josep Omella**, i el jesuïta mallorquí **Lluís Ladaria**, ja hi ha tres cardenals que parlen català.

Format a Girona i Barcelona

Nascut el 1952 a Vélez-Rubio, Cristóbal López el 1964 va entrar al Seminari Salesià de Girona, que després va completar a Barcelona, on va estudiar

Filosofia i Teologia. El 1982 es va llicenciar en Ciències de la Comunicació a la Universitat Autònoma de Barcelona. Probablement, és el primer alumne de l'Autònoma que és escollit cardenal.

Cristóbal López és un salesià amb experiència en **l'animació** i govern. Ha estat nomenat provincial dels salesians de diversos països en tres ocasions. Els que el coneixen destaquen d'ell el seu profund sentit religiós i d'Església, la seva capacitat de treball en equip i de diàleg, i la seva sensibilitat cap als més necessitats. En les seves trobades amb els joves els ha insistit que "val la pena viure la vida amb Jesús; viure l'Evangeli és font d'alegria, és fàcil fer-ho i dona una profunda i definitiva felicitat... i en això consisteix ser sant".

Entre Catalunya, Llatinoamèrica i Marroc

Als 32 anys, el 1984, va demanar anar a missions i va ser destinat a Paraguai, on va passar 18 anys. Va ser provincial de Paraguai de 1994 al 2000. Durant la seva estada en aquest país va ser nomenat President de la Conferència

de Religiosos i va fundar l'Associació de Comunicadors Catòlics de Paraguai. També va ser membre del consell assessor del Ministeri d'Educació.

El nou cardenal va ser un dels bisbes que va acollir el papa Francesc en el seu **viatge** al Marroc d'aquest any. Cristóbal López ja coneixia les comunitats catòliques del Marroc i el món islàmic. Durant vuit anys, de 2003 a 2010 va ser director de la comunitat salesiana, de l'escola i centre de formació professional Don Bosco de Kenitra (Diòcesi de Rabat). En aquest temps, va ser també membre del Consell Presbiteral i del Consell Diocesà per a l'Educació Catòlica.

Després del seu treball al Marroc, va ser nomenat provincial salesià de Bolívia el 31 de gener de 2011 i va ocupar aquest càrrec fins a 2014, quan va tornar a Catalunya.

Cardenal Cristóbal López: “El meu títol de més categoria és ser Fill de Déu”

El **nou cardenal** salesià **Cristóbal López**, anunciat aquest diumenge pel **papa Francesc**, ha penjat un breu **missatge** d'agraïment per totes les felicitacions rebudes. En el missatge, reitera “el que ja vaig explicar quan em van nomenar bisbe: el meu títol i diploma de més categoria és ser Fill de Déu; i ja el vaig obtenir en el baptisme”. López assegura que amb això “ja estic a dalt de tot (com la majoria de vosaltres); no puc ascendir ni ser promogut, ja que més que fill de Déu no es pot ser”.

El nou cardenal també agraeix al papa Francesc el nomenament i demana “que cada felicitació

es transformi en una oració pel Papa, per l'Església, per aquesta diòcesi de Rabat i per la meva persona”. I reitera que “ser bisbe, sacerdot, cardenal, papa... no és sinó un servei concret que es fa a l'Església i en l'Església... però que no ens posa per sobre de ningú”.

“Reseu per mi, que bona falta em fa i que molt bé m'anirà”, demana per assumir una “responsabilitat rebuda que em desborda i em supera”.

Escolàstics de Sant Joan de Déu, present i futur de l'orde hospitalari

No fa encara un any que l'andalús **Francisco José Ruiz va professor** com a germà de Sant Joan de Déu. Aquesta setmana l'ha passat a Catalunya, **acompanyat d'altres germans escolàstics europeus** i dels mestres de novicis de cada província d'origen, que dinamitzen la formació. Venen d'Espanya, Portugal, França, Alemanya, Polònia i Àustria. Cada any es troben en algun punt d'Europa. Aquesta vegada els ha acollit la comunitat de la cúria provincial de la província d'Aragó-Sant Rafael, a Sant Boi de Llobregat.

El germà Ruiz aprecia el valor comunitari i el seguiment que es fan els uns dels altres. "És una riquesa considerable que em fa sentir seguretat", comenta sobre la trobada d'escolàstics. Subratlla també la presència de germans joves en aquests encontres. "Això vol dir que el carisma està viu". Considera que els germans

ofereixen "l'oportunitat d'anar tots junts a favor que la tasca continuï". "És fonamental que tots beguem d'una mateixa font perquè el carisma quedi plasmat en la tasca que desenvolupen els professionals", hi afegeix.

A banda del treball intern, aquests set dies de formació han visitat diferents projectes de la institució. El germà Ruiz destaca com a particularitat important "com funciona l'orde a Catalunya". Entre d'altres obres, han conegut l'**hospital maternoinfantil** d'Esplugues de Llobregat i el **centre residencial d'inclusió d'Hort de la Vila**, a Sarrià, per a persones sense llar. Els considera bons exemples de missió compartida entre religiosos i laics, professionals i voluntaris. És conscient de la davallada de vocacions i aprecia "l'obertura dels centres" com a "garantia que el carisma de Sant Joan de Déu iniciat

fa més de cinc-cents anys continua". Què uneix els germans que aquests dies s'han reunit a Catalunya? Quin caràcter especial els imprimeix el carisma? On posa l'accent l'orde hospitalari en el seu servei? Segons Ruiz, la clau està en l'atenció personalitzada. Una atenció "que es faci amb els valors de l'orde que són el respecte, l'escolta i l'empatia". Com a germà creu que cal

viure aquests valors per poder-los traslladar a les persones ateses. "És evident que hi ha unes necessitats; que bé que hi hagi una institució que les cobreixi", conclou.

LAURA MOR -CR/SANT BOI DE LLOBREGAT

| [LLEGIR AL WEB](#)

Quan l'Església és casa pels temporers de Lleida

Cada any hi ha temporers dormint al carrer i en assentaments amb condicions deplorables. Aquest estiu, també. Encara no hi ha una xarxa

d'allotjament per als treballadors de la fruita, ni a Lleida ciutat ni al territori. N'hem parlat amb dues entitats d'Església que tenen una llarga

trajectòria en l'acompanyament d'aquestes persones: Càritas Diocesana de Lleida i Arrels Sant Ignasi. Coincideixen en la necessitat d'una solució coordinada i decidida de tots els agents implicats. "Hi ha una responsabilitat que ningú no vol assumir", apunta **M. José Rosell**. És secretària general de **Càritas Diocesana de Lleida**, treballadora social i professora de treball social de la Universitat de Lleida. "L'administració local diu 'a mi no em toca, li toca a l'agricultor', l'agricultor diu 'a mi no em toca, li toca a la Generalitat'". Mentrestant, centenars de persones passaran la nit sense els serveis mínims en diferents assentaments, als marges dels camins o als carrers de la ciutat.

El nou govern de l'Ajuntament de Lleida va habilitar com a solució d'emergència un pavelló esportiu al barri de Balàfia per als mesos d'estiu. És el refugi on els temporers han passat la nit de juliol a agost: unes hamaques, una quarantena de dutxes als vestidors i les grades com a tauleta de nit. Els temporers que hi ha accedit tenien sostre, però cap intimitat. Amb l'inici de curs, el pavelló torna al seu ús habitual. I els temporers, segons **ha denunciat** la Plataforma Fruita amb Justícia Social, tornen a ser al carrer.

“S’ha de replantejar l’acollida”

La demanda de les entitats d’ajuda al temporer continua sent un lloc per dormir. **Arrels Sant Ignasi**, entitat del sector social de la Companyia de Jesús, va néixer precisament fa 25 anys per atendre els temporers que passaven la nit al ras. Des de llavors, la campanya de temporers ha implicat tota una xarxa d’agents amb entitats com Càritas o Creu Roja, sindicats o l’Ajuntament. Però toca canviar el rumb per trobar solucions. “El model que hem estat portant de forma coordinada ha tingut un desgast i s’ha de replantejar”, explica el jesuïta **Roger Torres**, president d’Arrels Sant Ignasi.

Glòria Noé coordina el servei d’aliments d’aquesta entitat. L’espai és conegut popularment com “la botigueta”. Explica l’excelsionisme de la campanya d’enguany. Ofereixen bosses de lot calent per a persones que tenen casa i, per tant, un lloc on cuinar els aliments. Però la majoria de temporers necessiten menjar “de bossa”, per endur-se’l un cop fora del refugi o del lloc on hagin passat la nit.

A Arrels Sant Ignasi, a banda d’oferir servei de dutxes i consigna, van mirar d’atendre aquesta necessitat concreta i s’han vist desbordats. “La demanda fins ara era esglaonada, però ara és tan gran que vam dir ‘tanquem fitxes’, les llistes estan plenes, ja no podem acollir ningú més”, reconeix Noé. Als que han pogut, els han derivat al menjador social de la **Fundació Jericó**, sota l’empara de l’església del Carme, on també se’ls ofereix un àpat.

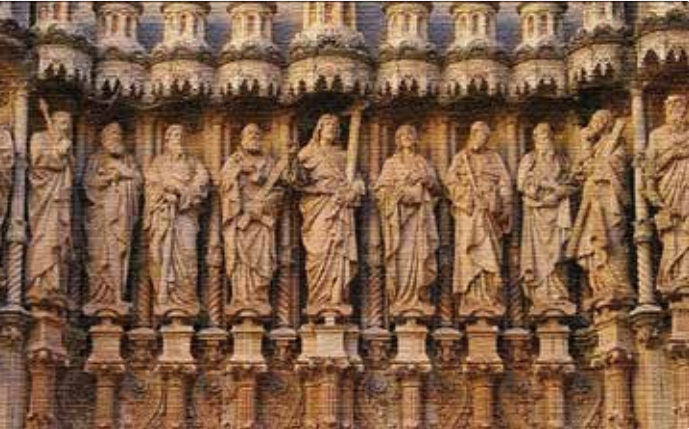
Una problemàtica estacional

En aquest dia a dia tenen la sensació de saturació i d’apagafocs, però fa temps que dediquen també esforços a fer **incidència política**. “El fet que sigui estacional fa que nosaltres ens oblidem de la problemàtica que implica el tema de temporers”, apunta M. José Rosell de Càritas Diocesana de Lleida apel·lant la necessitat d’un pla de treball conjunt. La demanda d’allotjament és una de les primeres qüestions a tractar. Però també reivindiquen garantir els drets laborals dels treballadors: “Pensem que les inspeccions de treball no estan

funcionant, hi ha gent que treballa més hores del que toca”, explica. “Hi ha algun agricultor que no dona la cobertura necessària i això ens hauria d’alarmar”.

Escollir el patiment

En tenen coneixement fruit del seguiment personal que fan dels temporers. Tant a Càritas diocesana com a Arrels Sant Ignasi prioritzen l’acollida personal. En el cas de Càritas, quan van començar el programa de temporers, feien visites als assentaments. Amb el pas del temps han valorat la importància de “dedicar un espai individual a cada persona” i d’aquesta manera “poder escoltar què implicava aquell patiment”. Moltes entrevistes no són per demanar recursos, sinó per compartir el relat de què ha passat a les seves vides. Algú els ha expressat que a Càritas se senten “com a casa”. Un comentari significatiu si fa vuit anys que vas marxar de casa fent un periple inhumà i no saps si tornaràs a veure la teva família.

Montserrat publica amb total transparència les conclusions de la comissió d'abusos

L'Abadia de Montserrat ha fet públic íntegrament l'**informe** que ha elaborat la comissió externa que es va **constituir** al gener després que es conegués la primera **denúncia** per abusos contra el monjo Andreu Soler. La comissió conclou, arran d'altres denúncies, que "el G. **Andreu M. Soler** va ser un depredador sexual i un pederasta" i que va cometre diversos abusos a menors (especialment adolescents) entre 1972 i el 2000, fins que l'abat Soler el va apartar del servei de menors. L'informe també recull un nou cas de dos abusos de la promoció d'escolans de 1964 per part del l'exmonjo **V.T.M.**, que va ser expulsat del monestir per l'abat **Cassià M. Just**.

L'informe de la comissió ha estat publicat amb una nota del monestir que assegura que "fem nostres els resultats d'aquesta investigació" i les mesures que proposa. L'abadia també anuncia que "els resultats d'aquest informe seran

posats immediatament en coneixement de la Fiscalia, del Síndic de Greuges i dels organismes competents de la Santa Seu i de la nostra Congregació benedictina".

El relat de la comissió

L'**informe** de la comissió afirma que fins que es va iniciar el seu treball només havia arribat al Monestir una denúncia contra el germà Andreu l'any 2000, quan ser apartat per l'abat **Josep Maria Soler** del contacte amb menors fins la seva mort el 2008. Reconeix que fins el 2000 "es va ometre qualsevol tipus d'actuació" però que d'aquella etapa "no es pot concloure si es va amagar el que va succeir o simplement es va actuar per desconeixement de la situació ja que existeixen versions contradictòries". Tot i això, creu que anteriorment hi havia hagut "una rumorologia suficient" per haver actuat.

Durant el seu treball la comissió ha rebut dotze denúncies d'abusos referides al germà Andreu i es van entrevistar amb vuit persones que van acceptar reunir-se amb membres de la comissió externa. També va rebre un informe del cas dels anys seixanta avalat per les mateixes víctimes.

Els testimonis contra el germà Andreu demostren "amb el pas del temps, un agreujament del delictes i més urgència en la seva realització". També explica que "tant en els casos en què el G. Andreu va consumir l'abús diverses vegades com en aquells en què fou una única vegada, la petjada i les conseqüències emocionals i psicològiques per al menor són inesborrables". En aquests casos "el silenci de les víctimes ha estat un denominador bastant comú" i "alguns relaten que ni la seva família els va creure o bé va ser la mateixa família la que va fomentar el silenci". També "hi ha hagut ocasions en què la primera vegada que les víctimes parlaven dels abusos era davant dels membres de la comissió".

L'informe detalla l'actuació de l'abat actual davant de la denúncia de l'any 2000, la seva relació amb la família i les consultes fetes a la Santa Seu. Es reconeix que actualment hi

hauria hagut actuació "diferent d'acord amb la nova normativa civil i canònica". Sobre el cas de l'Escolania dels anys seixanta, informe conclou que "es va actuar immediatament". També recorda que "l'Escolania segueix des de fa anys el protocol de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya així com el protocol previst pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya".

Nou Delegat de protecció a la infància

Seguint les conclusions de l'informe, l'abadia ha anunciat que nomenarà un Delegat de protecció de menors, que serà un professional extern al monestir. També s'està elaborant un pla de protecció de menors "que augmentarà i millorarà els mecanismes de prevenció i detecció existents actualment". Entre altres mesures, "per evitar que fets com aquests tornin a ocórrer a Montserrat", es preveu l'obligació que si un monjo rep una denúncia de possibles abusos, l'hagi de comunicar tant a l'abat com al delegat de Protecció de Menors.

Finalment, a més de traslladar la informació a la justícia civil, Montserrat assumeix la resta de

recomanacions de l'informe com "el reconeixement dels fets i petició de perdó" i la "reparació emocional i acompanyament a les víctimes de V.T.M. i del G. Andreu Soler que ho desitgin".

El comunicat de Montserrat diu que "davant d'aquests casos vergonyosos d'abusos a menors comesos per membres de la nostra comunitat, demanem perdó a totes les víctimes i ens posem a la seva disposició, com hem fet en tot moment, per ajudar-los en el seu dolor i sofriment". Aquest diumenge l'abat Soler presidirà la missa conventual i també es referirà al tema com **va fer** el 3 de febrer demanant perdó.

COMUNICAT DEL P. ABAT I DE LA COMUNITAT DE MONTSERRAT

6 de setembre de 2019

D'acord amb el compromís de transparència que vam adquirir en el moment de constituir una comissió d'investigació relativa als abusos a menors comesos en l'àmbit de la nostra comunitat, fem públic avui en la seva integritat l'informe final que clou els treballs de l'esmentada comissió. En relació amb les informacions contingudes en aquest informe, volem manifestar el següent:

-Fem nostres els resultats d'aquesta investigació, en la qual es posa de manifest que el difunt G. Andreu M. Soler va abusar de joves fins a finals dels anys 90.

-Així mateix, l'informe recull també un cas d'abusos comesos a l'entorn de l'any 1968 a

l'Escolania de Montserrat per un antic monjo que deixà el monestir l'any 1980. Aquests darrers fets, si bé no eren coneguts per la comunitat de monjos actual, van ser resolts de manera ferma i resolutiva pel qui en aquell moment era el responsable del monestir, el P. Abat Cassià M. Just, d'acord amb els criteris i les possibilitats de fa més de cinquanta anys.

-Davant d'aquests casos vergonyosos d'abusos a menors comesos per membres de la nostra comunitat, demanem perdó a totes les víctimes i ens posem a la seva disposició, com hem fet en tot moment, per ajudar-los en el seu dolor i sofriment.

-Seguint les recomanacions de la comissió i per evitar que fets com aquests tornin a ocórrer a Montserrat, estem elaborant un pla de protecció de menors que augmentarà i millorarà els mecanismes de prevenció i detecció existents actualment. En breu també nomenarem un

Delegat de protecció de menors, que serà un professional extern al monestir.

-Els resultats d'aquest informe seran posats immediatament en coneixement de la Fiscalia, del Síndic de Greuges i dels organismes competents de la Santa Seu i de la nostra Congregació benedictina.

-Finalment, com ja hem dit en reiterades ocasions, condemnem de manera absoluta qualsevol tipus d'abús a menors i reafirmem el nostre compromís de lluitar amb fermesa contra una problemàtica tan greu que afecta tota la nostra societat.

El Vaticà prohibeix exercir el sacerdoci a l'exretor de Vilobí d'Onyar

En un comunicat fet públic aquest dilluns el bisbat de Girona ha traslladat la prohibició a **Tomàs Pons** de l'exercici públic del sacerdoci així com l'obligació de demanar perdó a les víctimes. L'exretor de Vilobí d'Onyar va ser **acusat** d'un presumpte cas d'abusos a menors entre els anys setanta i els noranta en un reportatge publicat al diari *Ara* que va fer-se públic a finals de gener. Aquestes sancions imposades pel Vaticà arriben cinc mesos després que el bisbat tanqués la **investigació** dels fets que involucraven al capellà.

COMUNICAT DEL BISBAT DE GIRONA

En relació amb el cas sobre Tomàs Pons i Caulús, el Bisbat de Girona vol informar del següent:

1. El 29 de març de 2019 el Bisbat de Girona va enviar a la Congregació per a la Doctrina de la Fe de la Santa Seu les actes de la investigació prèvia relativa a Tomàs Pons i Caulús. Al mateix temps, en va presentar còpia a la Fiscalia de Girona, que va respondre arxivant les diligències per prescripció.

2. Durant aquest temps, el Bisbat de Girona s'ha interessat, personalment i per escrit, davant la Congregació per a la Doctrina de la Fe, sobre l'estat d'aquesta investigació. Alhora, ha mantingut contacte amb els denunciants.

3. El 7 d'agost de 2019 la Congregació per a la Doctrina de la Fe, després d'estudiar detingudament les actuacions efectuades, ha resolt imposar a Tomàs les següents mesures canò-

niques: la prohibició total de l'exercici públic del ministeri, d'administrar el sagrament de la penitència, de mantenir qualsevol tipus de contacte amb menors, i de visitar les poblacions on ha exercit el seu ministeri; i l'obligació de residència on determini el bisbe diocesà, de portar una vida de penitència i oració, i de demanar perdó a les víctimes.

4. El Bisbe de Girona ha comunicat personalment al capellà aquestes mesures i ha disposat que se'n faci un seguiment de l'execució i el

compliment. Així mateix, s'ha informat a les víctimes de les mesures acordades per la Congregació per a la Doctrina de la Fe.

5. El Bisbat de Girona renova, una vegada més, la seva condemna de qualsevol tipus d'abús, en línia amb el pensament i la praxi del **papa Francesc**.

El cardenal Joan Josep Omella prova la seva innocència

El Jutjat d'Instrucció número 10 de Barcelona ha notificat aquest dimarts un Auto que acorda arxivar el procediment de Diligències Prèvies número 466/2019. El citat procediment judicial es va incoar després de la querella presentada per **Miguel Ángel Barco** contra el cardenal **Joan Josep Omella**, arquebisbe de Barcelona.

En la resolució judicial, la jutgessa, després d'analitzar la totalitat de les diligències de prova practicades i conèixer la realitat dels fets a través de la declaració prestada pel cardenal Omella, conclou sobre la presumpta intervenció del querellat en el procediment canònic que es va seguir contra el querellant, que Omella "ni el va promoure, ni el va iniciar, ni hi va partici-

par processalment de cap forma ni va prendre part de la decisió última".

La magistrada jutgessa afegeix que "no consta amb quina acció el querellat va incórrer en cap delictes d'injúria o de tracte degradant respecte el querellant". En base als raonaments jurídics exposats a l'auto firmat per la magistrada, i "no sustentant els elements de la querella en cap element objectiu procedeix sense més tràmits l'arxiu de la querella" i, en conseqüència, l'arxivament de les diligències prèvies que es van iniciar a conseqüència de la citada querella.

Per quart any, la Nit de les Religions torna a Barcelona

Els propers 14 i 15 de setembre Barcelona acull, per quart any consecutiu, la Nit de les Religions. Dos dies de portes obertes i de diàleg en què participaran cinquanta-quatre comunitats i entitats de diverses tradicions religioses o conviccions: cristianes de diferents denominacions, musulmanes, jueves, budistes, bahá'ís, hindús, sikhs, i també entitats i conviccions no religioses, entre altres. Serà una jornada per conèixer i interaccionar amb la pluralitat de conviccions, tradicions espirituals i confessions dels veïns i veïnes de la ciutat.

AJUNTAMENT DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Acaba el curs de monitors de l'Escola Mirall

Psicopedagogia del joc, desenvolupament psicossocial, sociologia del lleure, educació ambiental i excursionisme, educació inclusiva, dinàmiques de grup, tallers de teatre, jocs i expressió corporal, interioritat, educació emocional... Això i més és el que han estat treballant una trentena de joves aquest estiu al curs de monitors de l'Escola Mirall que ha tingut lloc a Barcelona entre els dies 19 i 30 d'agost. L'educació en el lleure és un dels puntals de la vida marista. Els moviments juvenils maristes contribueixen a l'educació integral d'infants i joves i l'Escola Mirall dona suport a aquest àmbit d'educació i a la formació en el lleure.

MARISTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els desafiaments del sistema educatiu

Un any després d'*El compromís ètic del mestre*, el primer llibre de la col·lecció Blanquerna-Educació editada per l'Editorial Claret, es publica l'obra *Educació Integral i Transformació del Sistema Educatiu a Catalunya*, del professor catedràtic de la Universitat Ramon Llull en Psicologia i Educació, **Josep Gallifa**. A una setmana de començar el nou curs acadèmic, l'obra es presenta per a tots aquells que vulguin llegir una proposta de la "integrabilitat" de l'educació, explorar els nous reptes del sistema educatiu i conèixer els desafiaments de les polítiques educatives.

CLARET | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Posen en marxa el pla d'igualtat de Salesians Sant Jordi

Els dies 3 i 4 de setembre s'han realitzat les Jornades formatives d'inici de curs de Salesians Sant Jordi, les Plataformes d'Educació Social (PES) dels Salesians a Catalunya. S'han realitzat a la casa salesiana de Martí-Codolar. En total s'hi han aplegat 180 persones, entre formadors i participants. Com a formacions, destaca el curs de perspectiva de gènere, el qual correspon a una de les primeres actuacions del pla d'igualtat de Salesians Sant Jordi.

SALESIANS | [LLEGIR AL WEB](#)

La Sagrada Família sortejarà 30.000 entrades gratuïtes per celebrar les seves Portes Obertes

Les Portes Obertes enguany tindran lloc els dies 20, 21 i 23 de setembre, dins del marc de la festivitat de la Verge de la Mercè, patrona de Barcelona. Per celebrar aquestes jornades, la Basílica sortejarà 30.000 entrades. Els guanyadors podran visitar el temple de manera gratuïta i conèixer l'evolució de les obres i descobrir algunes de les fites més importants del futur de la Basílica. Els protagonistes seran els terminals de les torres dels evangelistes, que està previst col·locar-los l'any 2021, amb els quals aquests cimboris arribaran fins als 135 metres d'alçària.

SAGRADA FAMÍLIA | [LLEGIR AL WEB](#)

1.000 famílies brasileres apadrinades per Enllaç Solidari

L'ONG dels missioners claretians de Catalunya comença el nou curs amb la bona notícia d'haver arribat, aquest estiu, a mil famílies brasileres que han participat o encara participen en el Projecte d'Apadrinaments. El projecte va començar fa més de quinze anys i es manté viu gràcies a moltes persones implicades i compromeses. En primer lloc, els padrins i padrines, fidels a l'ajuda mensual. I també les persones que, al Brasil, fan l'acompanyament directe i molt personalitzat de cada infant apadrinat i de la seva família. Sense oblidar el treball constant des de la secretaria de l'entitat.

CLARETIANS | [LLEGIR AL WEB](#)

Tres joves amb tradicions minoritàries a Catalunya s'obren camí

Ds, 31/08/2019 | La Vanguardia

"Afectats pel Concordat": campanya per denunciar els privilegis de l'Església catòlica

DI, 02/09/2019 | 3/24

Tàrrega promou el seu patrimoni jueu medieval amb una visita guiada al call

DI, 02/09/2019 | Segre

El Papa nomena 13 cardenals, entre ells un català

DI, 02/09/2019 | El Nacional

L'Església destina desenes de milions d'euros a rescatar la ruïnosa Tretze TV

Dm, 03/09/2019 | El Español

El Papa rumb a Moçambic: "Esperança, pau i reconciliació"

Dc, 04/09/2019 | Vatican News

El bisbe d'Osca prohibeix elogis, cartes de comiat o agraïment i càntics inadequats en els funerals

Dv, 6/09/2019 | El Mundo

Atac vandàlic a la sinagoga principal de Barcelona

Dv, 6/02/2019 | El Nacional

Dilluns 9 de setembre

- **Exercicis espirituals.** Del 9 al 13 de setembre. Casa d'Espiritualitat Santa Elena de Solius. Santa Cristina d'Aro.
- **Trobada d'inici de curs del Seminari Major Interdiocesà.** Del 9 al 11 de setembre. Casa de Colònies Aina. Canillo. Andorra.

Dimarts 10 de setembre

- **Acte d'inici de curs del Seminari Conciliar.** 19 h. Seminari Conciliar de Barcelona.

Dimecres 11 de setembre

- **Missa de l'Onze de Setembre.** 10 h. Organitza Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat. Basílica de Santa Maria del Mar. Barcelona.

- **Vuit dies d'Exercicis, amb Adolfo Chércoles sj.** Del 11 al 20 de setembre. Cova de Sant Ignasi. Manresa.

Dijous 12 de setembre

- **Cinc inscripcions hebrees en blanc i negre.** 9 h. Museu d'Història del Jueus - Institut d'Estudis Nahmànides. Girona.
- **Càbala, mística i música.** 20 h. Museu d'Història dels Jueus - Institut d'Estudis Nahmànides. Girona.

Divendres 13 de setembre

- **Antropologia cristiana i salut mental.** 13 de setembre a les 9:30 i 14 de setembre a les 17:45h. Universitat Abat Oliva - CEU. Barcelona.

- **Mozart: missa en do menor, amb Oriol Pérez Treviño.** 18 h. Espai d'Art Sean Scully - Santa Cecília de Montserrat.
- **J. V. Foix: un impuls espiritual avançat a la seva època.** 18:30 h. Casa Rudolf Steiner. Barcelona.

Dissabte 14 de setembre

- **La Nit de les Religions.** 14 i 15 de setembre. Espai Francesca Bonnemaison. Barcelona.
- **La taula de la Pentecosta.** 11:30 h. Organitza Catalonia Sacra. Catedral de Sant Pere de Vic.
- **Les noces de Vilabertran.** 20 h. Canònica de Santa Maria de Vilabertran.

Diumenge 15 de setembre

- **Sínode per l'esperança. Dia de la**

Catedral i Jornada Diocesana. De 10 a 18 h. Organitza Bisbat de Vic. Seminari Diocesà. Vic.

- **Concert d'orgue de Valentí Miserachs.** 10 h. Església parroquial de Sant Apòstol. Ulldemolins.
- **El monestir de Pedralbes. Història i art.** 11:30 h. Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Barcelona.
- **Missa pel Dia Mundial de l'Alzheimer.** 12:30 h. Església de l'Hospital de Sant Pau. Barcelona.
- **Quan anem arribant als 65,70... anys. (4ª edició).** Del 15 de setembre al 17 d'octubre. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **Novena a la Mare de Déu de la Mercè.** Del 15 al 23 de setembre. De 19:30 a 20:30. Parròquia de Sant Pere Nolasc. Barcelona.

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Avui s'han reunit a Barcelona membres representants de les institucions educatives de l'Escola Pia d'Europa amb l'objectiu de treballar de manera conjunta i abordar els diferents reptes als quals s'enfronten les nostres escoles.

12:53 · 06 set. 19 · Twitter Web App

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

"Del Baix Camp a la Cerdanya: una ruta de llegenda". Endeguem el projecte **#VedrunaInnova** **#ABP** **#Hyperdocs** **#Innovació** **#escolacompetent** **#intensament** **Fent #xarxa** ho farem GRAN 🌍

11:25 · 05 set. 19 · Twitter for Android

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Vicky Molins a l'acte d'agraïment i comiat als educadors/es de **@EscolesFEDAC** que es jubilen: "la jubilació és una etapa de creixement personal i de felicitat" **#avuixdemà2024** **#passioeducar** **#vickymolins** **#magister5S**

18:57 · 05 set. 19 · Twitter for iPhone

Claretians Catalunya
@ClaretianoCat

28 mestres i professors novells de col·legis de la **#familiacaretiana** de Catalunya han participat avui a la jornada de **#formació** sobre l'educador claretí a Sallent 🙌

18:51 · 05 set. 19 · Twitter for Android

Vedruna Immaculada
@ImmaVedruna

Jornada de formació de **@VedrunaCat** a **#Vic** Enguany el projecte **#VedrunaInnova** implicarà els nostres alumnes de **#5èPRIM** en el coneixement de les llegendes utilitzant **#hyperdocs** transformant-les amb **@CoSpaces_Edu** geolocalitzades a **@mSchools_MWC** **#intensament** **#llegendarivedruna**

16:58 · 05 set. 19 · Twitter for Android

SJD Serveis Socials
@SJD_SS_Bcn

Sovint associem a les persones en situació de **#sensellar** amb manca de cura personal, però no és així. No oblidem que l'única cosa que tenen en comú és que no disposen una **#llar** on viure.

#trecantestigmes
#trenquemprejudicis
#sensellarisme **#unallarunvida**

9:15 · 06 set. 19 · Twitter Web App

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Els colors de la llum a l'interior de la **#SagradaFamilia** ofereixen contrastos únics a cada moment del dia

[Autor dels vitralls: Joan Vila-Grau]

13:11 · 03 set. 19 · Twitter Web App

MCECC
@esplaisMCECC

Aquest cap de setmana hem participat a l'assemblea general de la **@FIMCAPEurope** a **#Bèlgica** on es va renovar la presidència! Sorti i encerts al nou equip! **#SomMoviment** **#esplaisMCECC**

13:28 · 03 set. 19 · Twitter for Android

La Salle Catalunya
@LaSalleCat

Us presentem el nou Equip d'Animació del Sector Catalunya: (d'esquerra a dreta: Jordi Jover, Isabel Soler, Gemma Padilla, Concepción Revuelto i Lluís Biosca)

13:37 · 02 set. 19 · Hostsuite Inc.

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

El proper dilluns 9 de setembre és sant Pere Claver, patró dels jesuïtes a Catalunya i dels amics/gues i col·laboradors/es de la Companyia de Jesús. A Barcelona ho celebrarem amb una Eucaristia a l'església del Sagrat Cor, del carrer Casp, a les 19:30h. Us hi esperem!

16:30 · 02 set. 19 · Hostsuite Inc.

Papa Francesc
@PapaFrancesc

@Pontifex: "Convido tothom a què s'uneixi a la meva oració perquè Déu, Pare de tots, consolidi a tota Àfrica la reconciliació fraternal, única esperança per a una pau sòlida i duradora" **#Viatgeapostòlic** **#Moçambic** **#Madagascar** **#Maurici**

8:42 · 04 set. 19 · Twitter for iPhone

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

#Religioses **#dones** **#women** **#catholicwomen** **#religiosas** **#diversitat** **#vidaconsagrada** **@ReligiososCat** **@MediosConfer** **@UISGRoma**

23:31 · 04 set. 19 · Twitter for iPhone

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

